

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wojciech Katner (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi R. S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 października 2003 r.,

w sprawie z powództwa małol. M. G. reprezentowanego przez matkę I. G.

przeciwko R. S.

o ustalenie ojcostwa i alimenty,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 kwietnia 2011 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 września 2010 r.,

- 1) oddała zażalenie;**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego na rzecz adwokata B. P. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z 6 września 2010 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę R. S. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z 24 października 2003 r., sygn. Akt [...]. Sąd wskazał, że w sprawie nie występują wskazane w skardze podstawy wznowienia postępowania, o których mowa w art. 403 § 1 pkt 2 i art. 404 k.p.c. W zażaleniu na postanowienie z 6 września 2010 r. skarżący wniósł o jego uchylenie lub zmianę z powodu braku odniesienia się przez Sąd Okręgowy do wymienionej przez skarżącego podstawy wznowienia postępowania wskazanej w art. 403 § 2 k.p.c. oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W pismach z 18 marca 2008 r. (k. 2) i 13 października 2008 r. (k. 55) jako podstawę wznowienia postępowania skarżący powołał okoliczności wymienione w art. 403 § 1 pkt 2 oraz art. 404 k.p.c. Następnie, w piśmie wniesionym 29 października 2008 r. (k. 70) skarżący uzupełnił te podstawy o przesłankę wznowienia wskazaną w art. 403 § 2 k.p.c., co stwierdził także jego pełnomocnik na posiedzeniu 24 września 2009 r. (k. 109). W zażaleniu trafnie zauważono, że Sąd Okręgowy pominął tę ostatnią podstawę wznowienia, nie wypowiedając się w przedmiocie jej wystąpienia w sprawie. Należy jednak zauważyć, że skarżący ograniczył się jedynie do oznaczenia tej podstawy, przez numeryczne wskazanie przepisu kodeksu postępowania cywilnego, nie przedstawiając jakiegokolwiek uzasadnienia świadczącego o jej występowaniu w sprawie i zasadności. Przyczyn powołania się na tę podstawę skarżący nie wyjaśnił także do protokołu posiedzenia 3 listopada 2008 r., stwierdzając, że „nie potrafi wskazać przyczyny na podstawie jakiej wnosi o wznowienie postępowania”, a następnie jedyne oświadczając ogólnie, że skargę o wznowienie uzasadnia fakt, że postępowanie „nie było zgodne z kodeksem, świadkowie zrobili ze mnie złodzieja i bandytę” (k. 73).

Brak argumentacji w zakresie tej przesłanki stanowi naruszenie art. 409 k.p.c., zgodnie z którym skarżący zobowiązany jest do uzasadnienia wskazanych przez siebie podstaw wznowienia postępowania. Na podstawie art. 410 k.p.c.

skarga w tym zakresie podlegała więc odrzuceniu, a tym samym zaskarżone orzeczenie, mimo niepełnej argumentacji przedstawionej w jego uzasadnieniu, odpowiada prawu.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ k.p.c. orzeczono jak w pkt 1 postanowienia. Pełnomocnikowi reprezentującego skarżącego z urzędu w postępowaniu zażaleniowym Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie ze środków budżetowych Sądu, który ustanowił dla skarżącego fachowego pełnomocnika, zgodnie ze stawkami oznaczonymi w § 2 ust. 3 i § 7 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.